

Ο ΕΡΜΗΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ, ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ.

ΑΡΙΘ. 299.

ΕΝ ΣΥΡΩ ΤΗΝ 10 ΜΑΡΤΙΟΥ 1845.

ΕΤΟΣ Ζ.

ΕΡΜΟΠΙΔΙΣ.

Δεν είναι Έλλην όστις να μι συνομολογή μεθ' ήμών ότι ή ανρχία επίφερει εις πάση περιστασιον πάμπολλα κακά και τας μεγαλητέρας τήν πατριδα μας δυστυχίας, και ότι δια να ευημερωμεν και να εξασφαλίσωμεν από πάντα κίνδυνον, έως δε εις τήν ενεστώσαν των πολιτικών πραγμάτων με καταστάσει, έχομεν άπολύτον ανάγκην Κυβερνήσεως ισχυράς και αξιοσεβάστου, δια να δώη εις τους νόμους ή προτέραν ισχύος των, ή τις πρό καιρού ήδη έχασαρη ένεκα πολλών και διαφόρων πολιτικών μεταβολών. Άλλα συμφωνούτες ως προς τούτο, διαφανούμεν, κατά δυστυχίαν, ως προς τά πρόσωπα τα όποια πρέπει να μάς κυβερνώσι, διότι επιθυμούμεν να βλέπωμεν τήν εξουσίαν κατεριμένην από συγγενείς, σχετικούς, οικείους και φίλους μας, δια να ευχαριστώμεν άφ' ενός μόν τας συμπαθείς μας άφ' έτέρου δε τήν ιδιοτέλειάν μας, και όχι μόνον δέντρονίζομεν δια τα γενικά της πατριδος συμφέροντα, οίε δια τους φοβερούς κινδύνους οι όποιοι μάς επαπειλούν, άλλ' ενεργούμεν εις τό να μεγαλύνωμεν αυτους, και φυσώμεν οι ίδιοι τό πυρ, του όποιου ή φλόξ δύναται άποτεφρώσει τό πάν και ήμάς αυτους ταυτόχροτως.

Άλλ' αν ο τρόπος όστις τα σκέπτεσθαι και θεωρείν τα κοινά πράγματα άήκη εις τυχεδιώκτας και εις τους όσοι θηρεύουν θεσιας θέσεις, διότι στερούνται άλλων του ζην πόνων, ει ανθρώπους δηλαδή εϊτινες δεν έχουν να χάσωσι τι εις μίαν, ο μη γένοιτο, γενικήν καταστροφήν, είναι ανοίκειος και κατακριτέος, εις τους όσοι δια της εκανότητος και των μέσων τα όποια έχουν πορίζονται εν αυται τα προς τό ζην των είναι λέγομεν ανοίκειος κα κατακριτέος εις τους κτηματίες, εις τους βιομηχάνους και ιδίως εις τους εμπόρους, όστινες μεταξυ μόνον εις ειρήνης, της τάξως και της ήσυχίας δύναται να εξασκώσι μετ' επιτυχίας τό επιτηδεύματων αυτό, τι όποιον ή παραμικρά πολιτική ανησυχία και άσάξια κκιρίως προσβάλλει.

Είπομεν πολλάκις και πάλιν νομιζόμεν καθήκον μας να επαναλάβωμεν, ότι είναι λυπηρόν να γινώμεθα άπεροκίετως όπα δοι και ύποστηρικται προσώπων, και να θεωρώμεν με αναληθισίαν τήν δυστυχίαν της πατριδος μας, παρζηνωρίζοντες τ' αληθή και καλώς έγνωσμέν συμφέροντά της, και θυσιάζοντες τα πολιτιμώτερα αγαθά μας. Ταύτα λέγοντες δεν έννοούμεν ότι πρέπει ά εξαυδραποδιωθώμεν ένώπιον μίας Κυβερνήσεως σιόν προτιθέμενης να καταστρέψη τό Σύνταγμα και να παραβιάη πάντα νόμον, ουδέ ν' ανταλλάξωμεν με τήν ήσυχίαν και τήν ασφάλειαν τας εθνικας έλευθερίας και τας όποιας μετά τσαύτας θυσίας και κλονισμούς συνήθημεν ν' άποκτήσωμεν· άλλ' έννοούμεν ότι πρέπει να ήμεις συγκρατατικώτεροι εις τας κρίσεις μας, τοδι δοντες εις τας περιστάσεις και εις τήν ανάγκην τηξθνητικής σωτηρίας, ανάγκην ανωτέραν παντός νόμου, πάσαν τυχόν πραχθεϊσαν μέχρι τουδε παρζηνωμίζην, ν ύποστηρίζωμεν δε παντι σβιναι τήν Κυβέρνησιν δια τή γενικήν του τύπου καλόν και τό ιδιόν μας, ει τό τε μόνον να τήν εγκαταλείψωμεν και μάλα να τήν καταπολεμήσωμεν, ότι άφοϋ παύση πλέ πάς

κίνδυνος εθνικής καταστροφής, τήν θεωρήσωμεν επιδουλομένην πραγματικώς τό Σύνταγμα και τας έλευθερίας μας και λυμαινομένην τους νόμους. Άλλ' ενόσω έχομεν άπολύτον ανάγκην Κυβερνήσεως ισχυράς, δια να επανέλθη έντελώς ή ήσυχία εις τόν τόπον μας (τό όποιον θελει δεξίσει και λαμπρύνει τό Έλληνικόν όνομα ένωπιον της εξευγενισμένης Ευρώπης) και δια να συνιστανθώσιν αι τριζέξί της κοινής ειρήνης και ασφαλείας ότι όφείλουν να σέξωνται τους νόμους, διότι άλλως θέλουν δοκιμάσει τας συνεπίεις της άυστηρότητός των, όφείλομεν, αν γνωρίζωμεν τ' αληθή μας συμφέροντα, να καταταχθώμεν όλοι υπό τήν σημαίαν της ενεστώσης Κυβερνήσεως και να τήν ύποστηρίξωμεν όλαις δυνάμεσιν, ως έχουσαν όλα τ' απαιτούμενα προς τόν κοινοφελή και σωτήριον τούτον σκοπόν προσόντα, παραβλέποντες ένιοτε, τό επαναλέγομεν, πράξεις τας όποιας ύπαγορεύει ανάγκη άκαταμάχητος και ουχι πρόθεσις προς άδικίαν, καταπίσειν ή παραβίασιν των εθνικών έλευθεριών, ως δεν παύει από του να διακηρύττει καθεκάστην τό εναντιον ή ακάθικτος αντιπολίτευσις, ή τις, έχομεν πάμπολλα διδόμενα να πιστεύσωμεν θελει χαρή ανκμφιδόλω; αν επιτύχη να επιφέρει τόν εμφύλιον πόλεμον και να ήδη καταστρεφρμένην τήν φιλετήν πατριδα μας.

Αι τρεις μεγάλαι δυνάμεις αι της Ελλάδος προστάτριαι Γαλλίαι, Άγγλίαι και Ρωσσίαι έμελλον να διακοινώσωσιν ισχάτως εις τήν Έλληνικήν Κυβέρνησιν, δια των εν Αθηναις αντιπροσώπων των, σπαίτησιν περι πληρωμής του τόκου και του χρεωλύτρου του δανείου των 60. εκατομμυρίων φράγκων.

Ο κύριος Πυσκατώρης παύεται όσονούπω από τήν παρ τή Έλληνική Κυβερνήσει Γαλλικήν πρεσβείαν.

Η ύπουργική των συζητήσεων εφημερίς κατακρίνει τήν προς τόν Βασιλικόν λόγον άπάντησιν της Βουλής, καθόσον δια της άπαντήσεως ταύτης προσεδιλήθη τό του Μαυροκορδάτου ύπουργείον.

Ο βασιλεύς δεν παρεδέχθη δύο του ύπουργείου προτάσεις, τήν μόν περί διορισμού νέων Γερουσιαστών, τήν δε περί παύσεως από τήν δημόσιον ύπηρεσίαν των δύο βουλευτών της Σύρου κυρίων Σ. Δάρα και Ν Καλλέργη, και του βουλευτου της Τήνου κυρίου Δρόσου.

Ο Πρόεδρος της Βουλής και οι βουλευται Φεγγαράς, Πριβελέγγιος και Βλάχος συνεμάχησαν με τήν αντιπολίτευσιν.

Αυται είναι αι φήμαι τας όποιας διέδωσαν πάλιν ισχάτως τα όργανα της αντιπολιτεύσεως, εν μέρει δε παραμορφόμεναι και εν μέρει μηδεμίαν σημασίαν έχουσαι, δια να ενσπείρωσι δυσπιστίαν, άμφιβολίας και φόβους εις τους λαούς της Ελλάδος, ότι δηλαδή πίπτει όσονούπω τό ύπουργείον, και παύει πλέον από τό να ήναι πρωθυπουργός ο Άλή Πασάς της Ελλάδος, ο φίλος όλων εν γένει των προκρίτων του τόπου και των όπλαρχηγών, των λειψάνων του άγώνος και των ύποστηρικτημάτων της Έλληνικής παλιγγενεσίας και ανεξαρτησίας, ο σώσας τήν Ελλάδα από τόν εμφύλιον ή πόλεμον εις τόν όποιον τήν έπρωχεν τό πεπτωκός έντεθνικόν σύστημα, διότι έτσι θέλουν ο Μαυροκορδάτος και οι περι αυτόν όλίγοι λογιώτατοι, ο του Άνεξάρτητου Φωκίων Ζωγράφος ο Σιδηρ Κωστακής ο Λεβίδης, και οι Σύντάκται της Καριερίας, της Αναμορφώσεως και του Πρωϊνού Κήρυκος, οι της Ελλάδος Μαράτοι και Χεδέρτοι έναντί-

ον της ύψηλης θελήσεως και των διακαών ευχών του Έλληνικού έθνους, και γεωργών, και εμπόρων, και βιομηχάνων, και πάσης τάξεως και βαθμού ανθρώπων, δοξαζόντων και εύλογούντων άκαταπύστως τόν Υψιστον δια τήν ήσυχίαν και τήν ασφάλειαν τήν όποιαν άπολαμβάνουν άφοτου τό ενεστώ; ύπουργείον ήρχισε να διευθύνη τήν τύχην του έθνους. Ημεις δε, κατά τας όποιας έχομεν θετικας και βσιόμους πληροφορίας, εκθέτομεν (δια να εξαξώμεν από τήν άπάτην τό κοινόν) ότι ή των τριών συμμάχων δυνάμεων διακοίνωσις δεν έχει άντικείμενον τήν πληρωμήν του τόκου και του χρεωλύτρου του δανείου, αλλά τό ν' αναγνωρίση και ή ενεστώσα συνταγματική Κυβέρνησις της Ελλάδος τό χρέος αυτό ως εθνικόν. Άλλ' ο Σύντάκτης της Έλπίδος όστις διαρκούσης της Συντακτικής Συνόδου όλίγον έλλειψε να διαβράγη κρυφαζών ότι ή Βαυαρία και ουχι ή Ελλάς όφειλει τό δάνειον αυτό, διατι δεν επελήφθη και ήδη του Σεματος αυτου, τό όποιον με Χεδερτικόν ένθουσιασμέν άνεπτυξε τότε, αλλά δημοσιεύων τουτεώως αληθή άγγελίαν λέγει ξερά ξερά, ότι άγνωστ αν οι Ευρωπαίοι έχωσι δικαίον να ζητώσι τα δάνειά των, θεωρούντες ότι τό ύπουργείον άσωτσει καθεκάστην τόν δημόσιον πλοϋτον; Υποκριται και Ταρτούφοι! Έως ποτε θα σάς ήναι συγκειχωρημένον να εμπαιζήτε και Θεους και ανθρώπους; Έως ποτε θελει άνέχεσθαι τό δυστυχές Έλληνικόν έθνος να τό σπρώχνητε δια του δόλου και της άπειτης εις τό χείλος της άβυσσου.

Δεν είναι επίσης αληθές ότι ο κύριος Πυσκατώρης παύεται από τήν παρ τή Έλληνική Κυβερνήσει πρεσβείαν. Άλλ' και τούτου δοθέντος, μήπως ή του κυρίου Πυσκατώρη παύσις θελει επιφέρει ως άναπορευκτον συνέπειαν τήν πώσιν του Έλληνικού ύπουργείου; Είναι μόν αληθές ότι ο κύριος Πυσκατώρης σύμφωνα με τήν ύπόσχεσιν της Γαλλικής Κυβερνήσεως ότι θελει ύποστηρίξει πάν Έλληνικόν ύπουργείον έχον υπέρ αυτου τήν της Βουλής πλειονοψηφίαν, ύποστηρίζει τό ενεστώ ως έχον τήν πλειονοψηφίαν· άλλ' αν παύση από του να ήναι Γαλλικός Πρεσβυς ο κύριος Πυσκατώρης, ο διάδοχος του θελει άπομακρυνθι άρχη από τήν πολιτικήν της Κυβερνήσεως του άρχήν τήν όποιαν πρεξεθεσάμεν.

Άληθώς ή ύπουργική των συζητήσεων εφημερίς άποδοκιμάζει τήν προς τόν βασιλικόν λόγον άπάντησιν της Βουλής, καθόσον ουτη απέδλεπε τό ύπουργείον της 29 Μαρτίου· αλλά διότι ο Σύντάκτης μίας ύπουργικής εφημερίδος, δια λόγους πολλάκις ύψηλης πολιτικής και διπλωματικής, άποδοκιμάζει λιζεις και φράσεις εγγράφου τινος, δια τούτο πίπτουσι ύπουργεία και λαμβάνουσι χώραν μεταβολι δυνάμεναι να επιφέρωσι τρομερούς κλονισμούς; Επομένως κατά τι πταιει τό ύπουργείον, αν οι άντιπροσωποι του έθνους άγανακτούντες έναντιον ενός κατατρεπτικού συστήματος το όποιον έσπρωξε τό έθνος εις τό χείλος της άβυσσου, και τό όποιον υπό τό πρόσχημα του ότι ήθελε να δικαιολογηθή, μετεχειρίσθη όλα τα μέσα δια να επιφέρει έριδας και συγκρούσεις, περιωρίσθησαν εις τό να τό στιγματίσωσι μόνον; Υποκριται και Ταρτούφοι! Έως ποτε θα σάς ήναι συγκειχωρημένον, τό επαναλέγομεν, να εμπαιζήτε και θεους και ανθρώπους.

Αν ύπαρχη αληθώς ανάγκη διορισμού νέων Γερουσιαστών, και αν τό ύπουργείον θεωρουν άναπόφευκτον δια τήν σωτηρίαν του τόπου τό μέτρον αυτό, ήθελε προτείνει τήν ενεργείαν του εις τήν Α. Μ., νομίσει άρα γε

ἢ ἀντιπολίτευσις δεῖ ἡ Α. Μ. ὁ Σ. Βασιλεὺς μας ὅστις ὡς ἄλλος πατὴρ κηδεταὶ τοῦ λαοῦ του, θέλει ἀρνηθῆ τὴν περὶ αὐτὴν τοιαύτης προτάσεως καὶ πολλῶν ἄλλων, ὁσάκις προτεθῆ νὰ ἐνεργηθῆ τί ὑπὲρ τῆς σωτηρίας καὶ τῆς ἐθνικῆς εὐμερείας τῶν ἡμετέρων; Ἀλλὰ τὸ ἀληθές εἶναι ὅτι τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἔκαμε πρότασιν πρὸς τὴν Α. Μ. οὔτε περὶ διορισμοῦ Γερουσιαστῶν, ἀλλ' οὔτε περὶ παύσεως ἀπὸ τῆς δημοσίου ὑπηρεσίας τῶν βουλευτῶν κυρίων Δάρα, Καλλέργη καὶ Δρόσου, ὡς διεφθίμισεν ἐν κακῇ πίστει ἡ ἀντιπολίτευσις.

Μεταβαίνοντες ἤδη εἰς τὸ ὄσον ἀφορᾷ τὸν Πρόεδρον τῆς Βουλῆς καὶ τοὺς βουλευτὰς κυρίους Φεγγαράν, Πριβελέγγιον καὶ Βλάχον ἐκθέτομεν, ὅτι δὲν εἶναι ὠκύτως ἀληθές ὅτι οἱ ἐντιμοὶ οὗτοι βουλευταὶ συνεμάχην μετὰ τῆς ἀντιπολίτευσεως, ὡς διατείνονται ὄργανα τινὰ αὐτῆς, καθότι ἡ ψηφοφορία μετὰ τῆς μειονοψηφίας ἐνόησε γενομένη κατ' ἰδίαν πεποιθήσιν, δὲν ἀποδεικνύει συμμαχίαν μετ' αὐτῆς.

Ταῦτα ἐκθέσαντες δυνάμεθα νὰ δεδαιώσωμεν τὸ κοινόν, ὅτι τὸ ἐνεστὸς ὑπουργεῖον ἔχει ὅλα τὰ στοιχεῖα τῆς μονιμότητος καὶ τῆς διαρκείας, διότι στηρίζεται εἰς τὰς καρδίας ὄλων ἐν γένει τῶν Ἑλλήνων, ὀλίγων τινῶν τυχοδιωκτῶν καὶ φανατικῶν ἐξαιρουμένων, καὶ εἰς τὴν εὐνοίαν τοῦ Σ. Βασιλέως μας, ὡς ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον ἔσωσε τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ πάντα κίνδυνον ἀναρχίας καὶ καταστροφῆς, ὡς ὑπουργεῖον τὸ ὁποῖον διὰ τῆς συνέσεως καὶ τῆς βαρύτερῃς του θέλει ἐφαρμόζει τὸ Σύνταγμα, ὡς ὑπουργεῖον, τέλος, τὸ ὁποῖον θέλει δώσει εἰς τοὺς νόμους τὴν προτιμῆν τῶν ἰσχυρῶν, διὰ τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν εὐδαιμονίαν τῆς πατρίδος μας.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Πέμπεται κατ' αὐτὰς πρὸς τὴν Σ. Κυβέρνησιν ἀναφορὰ ἐκ μέρους τῆς ἐπαρχίας μας, δι' ἣς ἐξαιτεῖται ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τοῦ ἐμπορίου μας, καὶ ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως ἢ τῆς πρὸς αὐτὸ, τὴν ἀτέλειαν τοῦ λιμένος μας καὶ τὴν ἐλευθέραν συγκοινωνίαν τῆς Ἑλλάδος μετὰ τὰ μέρη ἐκείνα τῆς Τουρκίας, εἰς τὰ ὁποῖα δὲν ὑπάρχει πανώλης νόσος.

Εἰς τὴν ἀναφορὰν ταύτην, πρὸς σύνταξιν τῆς ὁπερὶ αὐτῆς σχοληθῆ ἐπιτροπῆ συγκειμένη ἀπὸ ἀξιωματικούς τινὰς συμπολίτας μας ἐμπόρους ἢ μὴ, ἐκτιθενται πολλοὶ ἢ ἰσχυροὶ ἐνταυτῶ λόγῳ δικαιολογούντες ἀποχωρῶντες τὴν αἴτησιν, καὶ ἀποδεικνύοντες μὲ μαθηματικὴν σχεδὸν ἀλήθειαν ὅτι ἀπ' ἀμφοτέρων τὰ μέτρα ταῦτα θέλουν προκύψει πάμπολλα πλεονεκτήματα εἰς τὴν ἐμπορίαν ἢ τὴν ναυτιλίαν μας, τὰς ὁποίας πᾶσα συνετὴ Κυβέρνησις πρέπει νὰ θεωρῆ μὲ εὐμεινίστατον ὄμμα, καὶ ὡς ζῶ ἀπὸ τὰς σημερινῶν πηγῶν τοῦ ἐθνικοῦ πλούτου, καὶ ἰδίως ἡ τῆς Ἑλλάδος Κυβέρνησις, ἥτις δὲν δύναται ν' ἀγνοῆ, ὅτι ἂν ἤθελε μὲν στερεοῖσθαι τῶν πηγῶν αὐτῶν, ἤθελεν εἶσθαι ἀδύνατον ν' ἀποτελέσωμεν κράτος μὲ στοιχεῖα ὑπάρξεως καὶ συντηρήσεως, καὶ ὅτι αἱ πηγαὶ αὗται καλλιεργούμεναι καὶ προστατευόμεναι ὑπ' αὐτῆς, θέλουν μεγάλως συντελεῖσαι ὑπὲρ τῆς ἐθνικῆς πρὸς αὐτὴν καὶ τῆς εὐδαιμονίας.

Δὲν μένει οὐδεμίαν ἀμφιβολία ὅτι ὑπὲρ ἀμφοτέρων τῶν ζητημάτων αὐτῶν θέλουν ἀποφασίσει αἱ βουλὴ κατὰ πρότασιν τοῦ ἀρμοδίου ὑπουργοῦ, καὶ ὅτι ἐντὸς τῆς βουλευτικῆς Συνόδου θέλει γίνεαι συζήτησις περὶ αὐτῶν. Ἀλλ' ἰρωτῶμεν, ποῖοι θέλουν ὑποστηρίζει τὰς αἰτήσεις ταύτας τῆς ἐπαρχίας μας; οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν ἀντιπολίτευσιν βουλευταὶ μας; πολλοὶ γὰρ καὶ οὐκ. Δὲν μένει λοιπὸν εἰ μὴ μόνον τὸ ὑπουργεῖον, τὸ ὁποῖον πρὶ πολλοῦ ποιεῖται τὰ συμφέροντα τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας μας, νὰ ὑποστηρῆ αὐτὰς διὰ τῆς βαρύτερῃς του, ὑπὲρ τοῦ γενικοῦ συμφέροντος.

— Διατάχῃ ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν ἡ νέα βουλευτικὴ ἐκλογὴ τῶν εἰς Σύρον, Αἴγινα, Χαλκίδα, Ἀθήνας, Πάρον καὶ Μισολόγγιον κατοικούντων Ψαριανῶν δι' ἐπισήμου δὲ ἐγγράφου τῆς ἡ ἐνταῦθα Διοικήσεως προσδιώρισε, δυνάμει τοῦ περὶ ἐκλογῆς τῶν βουλευτῶν νόμου, τὴν 19. τοῦ ἐνεστῶτος μηνός, ἡμέραν πρὸς ἕναρξιν τῶν περὶ τῆς ἐκλογῆς ταύτης ἐργασιῶν, αἵτινες θέλουν

ἀποπερατωθῆ ἐν διαστήματι ὀκτώ κατὰ συνέχειαν ἡμερῶν εἰς τὸν ἐνταῦθα ἱερὸν τῆς Μεταμορφώσεως καινόν.

Ὁ πατριωτισμὸς τῶν συναδελφῶν μας Ψαριανῶν μᾶς ἐπελπίζει ὅτι καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν ταύτων, ἡ ὁποία δὲν ἐπιηράζεται ὡς ἡ προλαβοῦσα, ἀλλὰ θέλει ἐνεργηθῆ μ' ἐλευθέραν καὶ δίκως δειλοῦ ἀπαρτίαστον συνείδησιν τῶν ψηφηφόρων, θέλουν δώσει νέον δείγμα περὶ τοῦ πόσον γνωρίζουν νὰ ἐκτιμῶσι τ' ἀληθῆ συμφέροντα τῆς πατρίδος, καὶ τοὺς ἀδελφούς οἵτινες τὰ ὑπερασπίζουσι καὶ τὰ ὑποστηρίζουσι, ἐν ἑκ τῶν ὁποίων θεωροῦμεν, κατ' ἐξαιρέσιν, τὸν ἀξιότιμον νῦν ὑπουργὸν τῶν Ναυτικῶν κύριον Κωνσταντῖνον Κανάρην, διὰ τὰς πολλὰς καὶ εἰλικρινεῖς πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις του ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ὑπὲρ ἀνεξαρτησίας μας ἱεροῦ ἀγῶνος μέχρι τῆς σήμερον.

— Εἰς τὸ ὑπ' Ἀριθ. 215. φύλλον τῆς Ἑλπίδος ἀνίγνωμεν καταχωρημένην διακριθῆν τοῦ Σ. Μ. δι' ἣς προσβάλλεται μὲ πολλὴν περικρίαν ὁ ἐνταῦθα Συμβολαιογράφος Κύριος Μιχαὴλ Α. Ἰωαννόπουλος δι' ἀνικανότητά καὶ ἀμέλειαν, καὶ ἰδίως διὰ μιαν ἐλθεσιν κατακυρώσεως οἰκίας δι' ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμὸν ἐκποιηθείσης.

Κάλλιστος γνωρίζοντες τίς εἶναι ὁ συντάκτης τῆς διακριθῆς ταύτης, ποῖοι λόγοι τὸν παρεκίνησαν εἰς τοῦτο, καὶ διὰ μέσου τίνος ἐδόθη αὕτη εἰς τὴν Ἑλπίδα διὰ νὰ καταχωρηθῆ, ὀφείλομεν νὰ ὑψώσωμεν τὴν φωνὴν πρὸς ὑπεράσπισιν ἐνὸς δυστυχοῦς νέου, βεβαρυνένου ἀπὸ οἰκογενείαν, καὶ πρὸ τίνος καιροῦ ἀδίκως κατατρεχομένου, καὶ νὰ εἰπώμεν ὅτι ἂν ὁ δικαστικὸς αὗτος ὑπάλληλος ὑπέπεισεν εἰς ἔλλειψιν τινὰ ἐξ ἀμελείας ἢ ἀνικανότητος προελθούσαν, πόσοι καὶ πόσοι ἄλλοι δικαστικοὶ ὑπάλληλοι κατέχοντες ὑψηλὰς θέσεις πολλάκις ὑπέπεισαν καὶ ὑποκίπτον εἰς ἐλλείψεις ἢ δυνάμει δὲ εὐσυνειδήτως νὰ εἰπώμεν, ὅτι ὡς ἐκ τῆς θέσεώς μας ἴδμεν καὶ ἀνίγνωμεν πάμπολλα συμβόλαια, καὶ μαλιστα διαθήκας συντεταγμένας ἀπὸ Συμβολαιογράφους καυχαμένους διὰ νομικὰς γνώσεις, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἄκυροι, ὅτι δὲν ἦσαν συντεταγμένα κατὰ τοὺς νομίμους τύπους. Ὁ κύριος Εἰσαγγελεὺς ἄρα τοῦ ἐνταῦθα Πρωτοδικείου ὡς μάλλον ἡμῶν γνωρίζων τὰς τοιαύτας ἐλλείψεις ὄλων ἐν γένει τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων, ἤθελε δώσει δείγμα καταδικαστικοῦ πνεύματος, ἂν ἤθελε προκαλέσει τὴν παῦσιν ἐνὸς δυστυχοῦς καὶ οἰκογενάρχου ὑπαλλήλου, ὅστις ἂν ἐσφαλὲν εἰς τὴν σύνταξιν τῆς ἐκθέσεως, περὶ ἣς γίνεται λόγος εἰς τὴν Ἑλπίδα, ἐσφαλὲν ὀλιγώτερον ἀπὸ πολλοῦ, ὡς εἴρηται ἄλλοις Συμβολαιογράφοις, οἱ ὁποῖοι συνέταξαν καὶ συντάττουσι ἀκύρους διαθήκας καὶ συμβόλαια, τὰ ὁποῖα ἐξασφαλίζουν μεγάλα καὶ σπουδαῖα συμφέροντα.

— Καὶ εἰς τὸν ἀνεξάρτητον ἀνίγνωμεν ἄρθρον δι' οὗ ἀδίκως προσβάλλονται ὁ ἀντισαγγελίος τοῦ Πρωτοδικείου μας κύριος Γεωργιάδης καὶ ὁ δικαστὴς τοῦ αὐτοῦ Πρωτοδικείου κύριος Στεκούλης· γνωρίζοντες δὲ τίνες εἶναι οἱ συντάκται καὶ αὐτοῦ τοῦ ἄρθρου, ἐλευνολογούμεν τὴν κοινωμένην μας διότι εὐρίσκονται ἐν αὐτῇ ἄνθρωποι οἵτινες προσπαθοῦν νὰ βλάψωσι τοὺς ὁμοίους των, διὰ νὰ μὴν εἰπώμεν τοὺς καλητέρους των, διὰ μέσου τοιούτων ἀξιοκακρίτων λιβελλῶν.

Καὶ ἄλλοτε εἶπομεν, ὅτι ὁ κύριος Γεωργιάδης εἶχε τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις καὶ ἐκπαιδύσεως διὰ νὰ ἐκπληρῆ, προσκόπων τὰ καθήκοντα τὰ ὁποῖα ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν ἡ Σ. Κυβέρνησις, καὶ προσέτι ὅτι εἶναι ἐντίμου καὶ ἀκεραίου χαρακτήρος· ταῦτα πάντα καὶ ἤδη ἐπίδοται. Καθόσον δὲ ἀφορᾷ τὸν δικαστὴν κύριον Στεκούλην, λέγομεν ὅτι δὲν εἶναι κατώτερος κατὰ τὰς γνώσεις καὶ τὴν ἐκπαιδύσεως ἀπὸ πολλοῦ ἐκ τῶν ἐνταῦθα συναδελφῶν τοῦ δικαστοῦ τοῦ Πρωτοδικείου, καὶ δεῖ δὲν ἐλάδομεν ἀφορμὴν τινὰ νὰ διατάσωμεν περὶ τῆς δικαστικῆς ἀκριβείας καὶ ἀμεροληψίας του.

— Εἰς τὸ τελευταῖον φύλλον μας καταχωρήσαμεν τὴν προκήρυξιν τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας, δι' ἣς εἰδοποιεῖ τοὺς κατοίκους τῆς περὶ τοῦ ὁποῖου ἔλαβε νέον μέτρον τοῦ νὰ συγκαλέσῃ δύο ἐκ τῶν προκρίτων ἐκαστῆς ἐπαρχίας τοῦ κράτους τῆς, διὰ νὰ σχηματίσῃ ἀντιπροσωπικὸν συμβούλιον, τὸ ὁποῖον θέλει ἐνασχοληθῆ μετὰ τῆς κεντρικῆς κυβερνήσεως ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς καταστάσεως τῆς γε

ωργίας, τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως, καὶ ὑπὲρ πολλῶν ἄλλων σπουδαίων ἀντικειμένων. Διὰ δὲ τοῦ παρόντος φύλλου μας δημοσιεύομεν εὐχαρίστως, ὅτι πρὸς ἐκτέλεσιν τῶν ὡς ἀνωτέρω εἴρηται ὑποσχθέντων, ἐσχηματίσθη ἐδῶ ἀίτερον συμβούλιον πρὸς σύστασιν καὶ ὀργανισμόν σχολείων, ἀπὸ ἀνδρῶν ἔχοντες γνώσεις ἐπιστημονικὰς, στρατιωτικὰς καὶ βουλευτικὰς, διὰ νὰ ἐφορευθῆ ἐπιτῶν ἡδὴ ὑπαρχόντων καὶ μελλόντων νὰ συστηθῶσι σχολείων, εἰς τὰ ὁποῖα θέλει διδάσκεισθαι ἕκαστος μαθητῆς τὰ δόγματα τῆς θρησκείας σου προπατέρων, καὶ ἐπομίνως διαφόρους ὠρελίμους ἐπιστήμας καὶ τέχνας. Ἀνλοπὸν τὰ διατάγματα ταῦτα δὲν λάβουσι τὴν τύχην τοῦ Χιτ Σεριφιου τοῦ Γιουλχανέ, δυνάμει θα νὰ εἰπωμεν, ὅτι ἡ Τουρκία ἤρχειν ἤδη νὰ συναισθάνηται, καὶ τοῖ πολὺ ἀργῆ, ὅτι ἡ δημοσίου ἐκπαίδευσις εἶναι τὸ πρῶτον συντελεστικόν εἰς τὴν εὐμερίαν καὶ τὴν πρὸς ὅσον τῶν ἐθνῶν μέσον, ἐνώπις τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὴν ἀνεκαθεν ἐστίνων φωτῶν, τῶν ἐπιστημῶν καὶ τῶν τεχνῶν πασημῆλη ἀξιοκατακρίτως καὶ παραμείνεται ἡ δημοσίου ἐκπαίδευσις, ἥτις, ἐπαναλγόμεν ὅτι πολλάκις εἶπομεν, θέλει καταστήσει ποτὲ ὡς καὶ ἄλλοτε λαμπρὰν καὶ ἐνδοξοῦ τὴν πατρίδα μας.

— Ὁ συντάκτης τῆς Ἑλπίδος ἥτις κατέστη πρὸ τίνος καιροῦ ἐφημερίς λιβελλῶν καὶ ὑβρεῶν, ἐξυδριεῖ ἐσχάτως καὶ τινὰς ἐκ τῶν ἐντίμων βουλευτῶν τῶν γήσων τοῦ Αἰγαίου, διότι δὲν συνεμάχην μετὰ τῆς ἀντιπολίτευσεως πρὸς καταστροφὴν τῆς πατρίδος των. Εὖγε τῆς δημοσιογραφίας! Ἀλλ' ἡμεῖς δυνάμεθα νὰ δεδαιώσωμεν τὸν συντάκτην τῆς Ἑλπίδος ὅτι καὶ ἂν διαρρήξῃ ἐξυδριεῖ, δὲν θὰ λάθῃ κῆμιν εἰς τὴν Οἰκονομίαν ἡμετέραν.

— Πρὸ μῆος ἐδομομάδος ἡ Δημοτικὴ μας ἀρχὴ διὰ προτροπῆς τοῦ ἀντιπροσωπεύοντος τὸν Διοικητὴν μας ἀξιωματικοῦ γραμματέως Κ. Καληγᾶ, ἐνεσχοληθῆ σπουδαίως εἰς τὴν ἀνίγνωμεν ἐνταῦθα κριτικῶν καὶ ἰχθὺο κολοῦ.

Κατὰ διαταγὴν τοῦ Κ. Δημάρχου ὁ μηχανικός Κ. Ψυχὰς συνέταξε σχέδιον, τὸ ὁποῖον ὑποβλήθη εἰς τὸ συμβούλιον ἐνεκρίθη καμψήφι. Ἡ πράξις αὕτη τιμᾷ καὶ τὴν Διοικητικὴν καὶ τὴν δημοτικὴν μας ἀρχὴν, διότι περὶ πολλοῦ ποιούμεναι τὴν καθαριότητα τῆς πόλεώς μας πρὸς χάριν τῆς δημοσίου ὑγιείας, θέλουν παραξεί ἐνταυτῶ εἰς τὸν Δῆμον νέους πόρους πρὸς ἀπάντησιν τῶν ἀναπορεύτων ἐξόδων του. Ἐλπίζομεν εἰς τὸν περὶ τὰ καλὰ ζῆλον τοῦ Κ. Δημάρχου μας, ὅτι ὅσον οἶπῳ θέλει φροντίσει νὰ προσδιορισθῆ τόπος καταλλήλος καὶ διὰ τὴν χρῆσιν τοῦ λαχανοπωλείου καὶ ἀροπολείου.

Σ. Σ. Ἐρανεζόμενοι τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀπὸ τὸν συναδελφόν μας Αἰέλον, ἐπαινοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν Διοικητικὴν καὶ δημοτικὴν ἀρχὴν μας διὰ τὴν πράξιν ταύτην. Τὴν θεωροῦμεν ὅμως ὀλίγου λόγου ἀξίαν, ἀπέναντι πολλῶν ἄλλων πράξεων ἀσυγκρίτως λόγῳ ἐξοχωτέρων καὶ κοινωφελεστέρων, τὰς ὁποίας ἴδυνάμεθα νὰ ἐνεργήσωμεν, καὶ αἱ ὁποῖαι δὲν ἐνεργοῦνται ἕνεκα τῆς διχονοίας καὶ τῆς διαιρέσεώς μας, περὶ ὧν πολλάκις εἶπομεν πάμπολλα, τὰ ὁποῖα μολοντοῦτο δὲν ἐπέφερον μέχρι τοῦδε κῆνεν καρπῶν.

— Ἡ Ὀθωμανικὴ κυβερνήσις ἐκοινοποίησιν ἐσχάτως εἰς τοὺς Κ.Κ. Πρίσβεις τῶν ξένων δυνάμεων ὑπόμνημα ὑπὸ κηρυχθέν 15 σερῶν (10 φεβρουαρίου) ἀφορῶν τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς εἰσόδου τῶν στενῶν τοῦ Βοσπόρου καὶ τοῦ Ἰλλησπόντου, κατὰ τοὺς ὅρους τοὺς πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἰσχύοντες καὶ ἐσχάτως διὰ τῆς συνθήκης τῆς 1ης ἰουλίου 1811 ἐπικυρωθέντας. Τὸ ὑπόμνημα ἐπροκάλετα κενόμεναι συχνὰ παρὰ τὰς τῆς συνθήκης ταύτης. Ἡ κυβερνήσις κηρύττει ὅτι ἀπεφύσισε νὰ ἐπιμείνῃ εἰς τὴν ἀπαρτῆν αὐτῆς ἐκτέλεσιν, ἀναφέρει τὰ μέτρα τὰ ὁποῖα θέλει λάβει πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, λέγουσα ὅτι τὰ πολεμικὰ πλοῖα θέλουν εἰδοποιεῖσθαι πρῶτον περὶ τῆς ὑπαρχούσης ἀπαγορεύσεως δι' ἐνὸς ἢ δύο κανονοβολισμῶν εἰς τὸν ἄρα, καὶ ἂν ἐπιμείνῃσι θέλοντα νὰ διαπλεύσωσι, τὰ φρούρα θέλουν ἀναγκάζεσθαι νὰ πυροβολῶσι κατ' αὐτῶν. Ἡ ἀπαγόρευσις τῆς εἰσόδου τῶν στενῶν μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡῖου, ἀπαγόρευσις τὴν ὁποῖαν πολλὰ ἐμπορικὰ πλοῖα παρηλείψαν ἰσχύτως, θέλει ἐκτελεῖσθαι ὡταύτως αὐστηρῶ· ὅθεν εἰδοποιοῦνται οἱ Κ.Κ. πρίσβεις διὰ νὰ εἰδοποιήσῃν ἕκαστος τοὺς ὑπάρχοντες του. Δίδεται δὲ προθεσμίαν τριμήνου διὰ τὴν εἰδοποίησιν. (Ἀμαλθια.)